

РЕШЕНИЕ

№ 6991

гр. София, 13.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Петя Стоилова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **7641** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №42/13.05.2013 г., постановено по н.а.х.дело №14759/2012 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 101-ви състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 31697/25.06.2012 г., издадено от началник АНД О"ПП" при СДВР, с което на Т. Д. Т. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 5 ЗДвП за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Т. Д. Т.. Наведените в жалбата касационни основания са за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, аргументирани в жалбата с доводи за недоказаност на обвинението.

Ответникът не депозира писмен отговор по жалбата в срока по чл.163, ал.2 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Прокурор от Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност

касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

СРС е приел за установено по несъмнен начин от фактическа, че на 13.06.2013 г. в [населено място], около 07:45 ч., жалбоподателят Т. Т. управлявал л.а. "А. Р." с ДК № Р А 0455 ВВ по [улица]с посока на движение към Околовръстен път. В този пътен участък пътното платно се състояло от две пътни ленти. Жалбоподателят Т. се движел в дясната пътна лента. В участъка срещу бл. 204 в[жк]жалбоподателят предприел маневра за преминаване в лявото пътно платно, при което бил ударен от движещия се в лява пътна лента т.а. "Волво" с ДК [рег.номер на МПС] , управляван от св. В. С.. Вследствие на удара товарният автомобил повлякъл напред л.а. "А. Р.", който ударил последователно в областта на задната лява броня и калник спрелите в дясната пътна лента л.а. с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. Ц. Ц. и л.а. с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от св. М. Н.. Товарният автомобил бил с щети по предната дясна част, а управляваният от жалбоподателя лек автомобил както по средната лява част, така и по предната дясна. На място пристигнал св. Г. Г., който снел обяснения от всички участници, които попълнили декларации за причините за ПТП. Били съставени протоколи № 1398799; № 1439178; № 1398800 със скици към тях, всички с дата 13.06.2012 г. На същата дата -13.06.2012 г., въз основа на събраните данни св. Г. Г. съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 31697 на жалбоподателя за нарушение на чл. 25, ал. 2 ЗДвП. АУАН е връчен на същата дата на нарушителя, който вписал възражения в акта. Въз основа на така съставения АУАН е издадено НП, потвърдено с оспореното пред АССГ решение.

Наведените касационни основания не са осъществени.

1. Необосноваността, каквото по същество е оплакването на касатора, не е касационно основание, тъй като касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение в процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото, свързано с процесуална пасивност на съда, в нарушение на задълженията по чл.13, чл.14 и чл.107 НПК, вр.чл.84 ЗАНН или с игнорирането на доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване, на което данните по делото в случая категорично не сочат;

2. При осъществената проверка за съответствие с материалния закон, дължима поради наличието на релевирано касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН и на основание чл. 218, ал. 2 от АПК, касационната инстанция, намери, че решението на СРС е правилно. Законосъобразни са изводите на съда, че описаната в НП и установена по делото фактическа обстановка осъществява от обективна и

субективна страна състава на нарушение по чл. 25, ал. 2 ЗДвП. Жалбоподателят не е изпълнил задължението си, уредено в чл. 25, ал. 2 ЗДвП като водач на МПС при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея, в случая - да пропусне т.а. „Волво“, управляван от св. С.. По този начин жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на нарушението, визирано в чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5, пр. 5 ЗДвП. От субективна страна нарушаването на правилата за движение по пътищата е извършено от жалбоподателя при форма на вината пряк умисъл - жалбоподателят съзнателно е нарушил правилата за движение по пътищата - разпоредбата на чл. 25, ал. 2 ЗДвП. Що се отнася до причиняването на ПТП в резултат на умишленото нарушаване на правилата за движение по пътищата, законосъобразно СРС е преценил отношението на дееча към този резултат като несъзнавана непредпазливост- деецът не е предвиждал настъпването на този резултат, но е бил длъжен и е могъл да го направи, т.к. е имал обективната възможност да възприеме навреме движещия се в лявата пътна лента товарен автомобил и да го пропусне да премине. Наложено на жалбоподателя за извършеното нарушение административно наказание-"глоба" е от вида и в границите, установени в закона, като е индивидуализирано в минималния му установен в приложимата санкционна разпоредба размер-100 лева.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №42/13.05.2013 г., постановено по н.а.х.дело №14759/2012 г..

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :